

در روز ۲۴ دسامبر ۲۰۰۹ ایمیلی از سوی جاوید ایران با عنوان:

چشم و دل را پرده می‌بایست، اما از عفاف چادر پوسیده، بنیاد مسلمانی نبود

به امید این که زن ایرانی با برداشتن حجاب خود در خیابان ها و تظاهرات در روز ۱۷ دیمه همین سال (۲۰۱۰ = ۲۵۴۸) بزرگترین اعتراض باتوان در جهان را رقم بزند...

در این روز که برابر با ۸ ژانویه سال ۱۳۱۴ بود و امسال با ۷ ژانویه ۲۰۱۰ برابری میکند. همانطور که در ایمیل روز ۲۴ دسامبر خود پیشنهاد کردم همه در یک ساعت معین ۳:۳۰ پس از نیمروز در جلوی نمایندگی های جمهوری اسلامی در سرتاسر جهان و از جمله در درون ایران و همه جای دیگر در جای مناسبی همزمان چادر و روسری از سر برداریم - این روز را روز تاریخی زن در ایران خواهیم کرد... یاری کنید به جهان ثابت کنیم زن ایرانی آزاده است. دخت ماندانا و کوروش سنت شکن است..

خرید بهتر از هر چه ایزد بداد ستایش خرد را به از راه داد

خرید رهنمای و خرد دلگشای خرد دست گیرد به هر دو سرای

روز ۱۷ دی را روز جهانی آزادی زن بکنید..

آنچه در زیر می آید در هنگامه خفقان و کشتار رژیم‌می که در ابتدا با شعار «درمورد حجاب اجباری در کار نیست» جلو آمد از درون ایران نوشته است برای پاسداشت دلاوری های اودر اینجا می آورم:

تحریف کنندگان تاریخ بدانند، بنیانگذار ایران نوین بر اساس نوشته ها و خاطرات افراد، بسیاری و به شهادت تاریخ، خیلی پیش از اینکه به ترکیه برود تصمیم به آزادی زنان ایران داشت یعنی از سال ۱۳۰۷. ولی شوربختانه عده ای

ناجوانمرد نگذاشتند آنچه ما خود داریم قدرش را بدانیم ، اگر قدر دانسته و انصاف داشتیم امروز به این درد مبتلا نشده بودیم.

آنها حتی چکامه های شاعر زن ایرانی پروین اعتصامی را سانسور کردند و دم از «وای آزادی و وای دموکراسی» و «وای اسلاما» می زدند و امروز همه چیز عیان شده است، آغاز شعر پروین با الهام از بیانات رضا شاه بزرگ می باشد،

رضا شاه بزرگ فرمود : مثل اینکه زنها یک افراد دیگری بودند و جزو جمعیت ایران به شمار نمی آمدند،

و پروین نوشته :

زن در ایران، پیش از این گویی که ایرانی نبود

امروز دیگر زمان تحریف تاریخ نیست، آنچه پادشاهان پهلوی در مورد بانوان ایران انجام دادند، با سی سال سنگسار و اعدام پس گرفتنی نبوده و نیست. مصدق السلطنه در سال (۲۴۸۳) ۱۳۲۳ گفته بود: «برداشتن حجاب از سر یک عده پیر زن چه فایده ای داشته»، اما او نمی دانست که جهان پیشرفت می کند و روزی مشخص می شود که در سال ۱۳۱۷ (سه سال پس از کشف حجاب) زمانی که دانشگاه تهران افتتاح شده چندین صد دانشجوی زن را در رشته های

مختلف پذیرفت، از رشته پزشکی و دندان پزشکی تا رشته های دیگر . اگر زنان ایران آزاد نمی شدند هرگز خواب دانشگاه را نمی دیدند همانگونه که پروین نوشته :

در دبستان فضیلت، زن دبستانی نبود

آنهایی که قصد دارند با تحریف تاریخ، رضا شاه را تخطئه کرده و مدعی شوند بزور حجاب را برداشته و خواست زنان ایران نبوده، به این قسمت شعر پروین توجه کنند:

خسروا، دست توانای تو، آسان کرد کار   **ورنه در این کار سخت امید آسانی نبود**

شه نمی شد گردد این گمگشته کشتی ناخدای   **ساحلی پیدا از این دریای طوفانی نبود**

این است پاسخ خائنین به ایران به مردم ایران و زنان ایران، از مصدق السلطنه گرفته تا حزب توده و مجاهد خلق ، جبهه ملی.

در مقابل آن رضا شاه بزرگ در روز ۱۷ دی گفت:

«شما خواهران و دختران من، حالا که وارد اجتماع شده‌اید و قدم برای سعادت خود و وطن خود بیرون گذارده اید. بدانید وظیفه‌ی شماست که باید در راه وطن خود کار کنید، شما تربیت کننده‌ی نسل آتیه خواهید بود، انتظارمان از شما خانم های دانشمند این است که در زندگی قانع باشید و کار نمائید و از تجمل و اسراف بپرهیزید.»

این دیده پادشاهان پهلوی بود و جبهه خائنین از جبهه خیانت ملی تا حزب توده یعنی اتحاد نامقدس سرخ و سیاه، زنان ایرانی را موجود درجه دو می پنداشتند، چرا همه را به گردن ملاها بیاندازیم اینان عادت کرده اند خودشان کارشان را می کنند و پشت سر کسان دیگر پنهان می شوند، امروز دیگر چرا باید به حرفشان توجه کرد ؟

به یاد داریم که می گفتند پادشاه ایران نگذاشتند کتاب این و یا آن آزاد باشد تا ما و مردم ایران آنرا بخوانیم، سی سال است که کتاب آقای منتظری آزاد است یعنی تا بحال کمونیست های بی پدر شده که در فراق او می گریند و دریافت کننده جایزه صلح نوبل شیرین عبادی که او را «پدر خود» می خواند و پاسداران و بازجویان قبلی از احکام اعدام و سنگسار در کتاب منتظری بی خبرند و او را پاس میدارند؟ این شیون آنها تحت پوشش «**حقوق بشر**» خوابی دیگر است که اربابان جزیره نشین از جمله حرامزاده بادام فروش مشهور جیمی کارتر سی سال پیش برای مردم ایران دیده بود.

چند نکته از آقای منتظری می گذارم تا سی سال دیگر شیرین عبادی، محسن سازگارا، اکبر گنجی، کدیور نگویند که آزادی نبود و ما نمی دانستیم و علیرضا نوری زاده نگوید که جوان بودم گولمان زدند.

« مساله ۳۱۶۹- مرد زناکار محسن را برای سنگسار شدن تا کمر، و زن را تا نزدیکی سینه در گودالی دفن مینمایند .

سوال و جواب در وبسایت منتظری:

سوال: می‌خواستم بدانم که آیا حکم مرتد اعدام است. اگر هست چرا؟ آیا حکم مرگ و اعدام در مورد مرتد متعلق به زمان خاصی نبوده است؟

جواب منتظری: حکم مرتد یعنی کسی که با یقین به حقانیت اسلام، از روی عناد و لجاجت یا انگیزه‌های دیگر، آن را عملاً انکار میکند و درصدد مبارزه با آن برمی‌آید اعدام است. (منبع وبسایت منتظری)

تاریخ را آنگونه که بوده بخوانیم در روز ۱۷ دی ماه ۱۳۱۴ (۲۴۷۴) چه گذشت و پروین اعتصامی برای جنین روزی چی سرود و برای ثبت آن در تاریخ

همانطور که می‌دانیم ۱۷ دیماه در گاهنامه ایرانی به روز زن و روز آزادی زن شناخته شده است.

«علیحضرت رضا شاه بزرگ در ساعت ۳ بعد از ظهر روز چهارشنبه ۱۷ دیماه ۱۳۱۴ به تنهایی در اتوموبیل سلطنتی و ملکه پهلوی همراه با شاهدخت شمس پهلوی و شاهدخت اشرف پهلوی در اتوموبیلی دیگر از در جنوب غربی ساختمان نوساز دانشسرای عالی (که در آن روز برای اولین بار افتتاح میشد) وارد دانشسرانی (که تا پیش از شورش ۵۷ نام خیابان روزولت و پانیتتر از تخت جمشید بود) واقع شده بود گردیدند. ملکه و شاهدختها دارای پالتوی مشکی بلند و کلاه مشکی بودند.

از ابتدای در ورودی عمارت دانشسرا - دختران پیشاهنگ در دو طرف سرسرا و پلکان به حال احترام ایستاده بوده اند.

در این روز وزراء و همسرانشان و نیز همسران رؤسای دانشکده‌ها و رؤسای مدارس دخترانه بدون چادر حضور داشته‌اند.

در این مراسم مدارک تحصیلی فارغ التحصیلان مدارس پسران در یک سالن توسط رضاشاه به رؤسای مدارس مربوط داده شد و مدارک تحصیلی دختران هر مدرسه نیز توسط ملکه در سالنی دیگر به مدیران مدارسشان اعطاء گردید.

در هر یک از هر دو سالن یک خانم سخنرانی کرده و از اقدام علیحضرت که قیود زنان را برانداخته و زنان را همدوش مردان ساخته است سپاسگزاری نمود.

رضا شاه بزرگ پس از پایان مراسم نطقی ایراد کرد و بانوان را از فرصتی که از آن روز به بعد به آنان داده میشود برای ترقی کشور و پرورش افراد وطن پرست و رعایت اقتصاد و احتراز از تجمل خواهی و اسراف تشویق فرمود.

علیحضرت و خانواده سلطنتی در ساعت ۴ و ربع به همان ترتیب که آمده بودند مراجعت کردند.»

رضا شاه پهلوی در ۱۷ دی ماه ۱۳۱۴ کشف حجاب را رسماً اعلام کرد و در مراسمی که در جشن پایان تحصیلی دختران در دانش سرای مقدماتی تهران برگزار شد چنین سخن گفت:

«بی نهایت مسرورم که می بینم خاتم ها در نتیجه دانایی و معرفت به وضعیت خود آشنا و به حقوق و مزایای خود پی برده‌اند، همانطور که خاتم تربیت اشاره نمودند، زنه‌ای این کشور به واسطه خارج بودن از اجتماع نمی توانستند استعداد و لیاقت ذاتی خود را بروز دهند بلکه باید بگویم که نمی توانستند حق خود را نسبت به کشور و میهن عزیز خود ادا نمایند و بلاخره خدمات و فداکاری خود را آنطور که شایسته است انجام دهند و حالا می روند علاوه بر امتیاز برجسته مادری که دارا می باشند از مزایای دیگر اجتماع نیز بهره مند گردند.»

بیانات رضا شاه

در روز تاریخی ۱۷ دی ماه ۱۳۱۴

ما نباید از نظر دور بداریم که نصف جمعیت کشور ما به حساب نمی‌آید یعنی نصف قوای عامله‌ی مملکت بیکار بود. هیچوقت احصائیه از زنها برداشته نمی‌شد **مثل اینکه زنها یک افراد دیگری بودند و جزو جمعیت ایران به شمار نمی‌آمدند**، خیلی جای تاسف است که فقط یک مورد ممکن بود احصائیه زنها برداشته شود و آن موقعی بود که وضعیت ارزاق در مضیقه می افتاد و در آن موقع سرشماری می کردند و می خواستند تامین آذوقه نمایند.

من میل به تظاهر ندارم و نمی‌خواهم از اقداماتی که شده است اظهار خوشوقتی کنم و نمی‌خواهم فرقی بین امروز با روزهای دیگر بگذارم ولی شما خاتمها باید این روز را یک روز بزرگ بدانید و از فرصت هایی که دارید برای ترقی کشور استفاده کنید.

من معتقدم که برای سعادت و ترقی این مملکت باید همه از صمیم قلب کار کنیم.

ولی هیچ نباید غفلت نمایند که مملکت محتاج به فعالیت و کار است و باید روز بروز بیشتر و بهتر برای سعادت و نیک بختی مردم قدم برداشته شود.

شما خواهران و دختران من، حالا که وارد اجتماع شده‌اید و قدم برای سعادت خود و وطن خود بیرون گذارده اید. بدانید وظیفه‌ی شماست که باید در راه وطن خود کار کنید، شما تربیت کننده‌ی نسل آتیه خواهید بود، انتظارمان از شما خانم های دانشمند این است که در زندگی قانع باشید و کار نمائید و از تجمل و اسراف بپرهیزید.»

سعادت آتیه در دست شماست

بر اساس بخشی از سخنان رضا شاه، پروین اعتصامی شعر گنج عفت « زن در ایران » را سروده است و اگر دقت کنید شروع این سروده با بخشی از سخنان رضا شاه آغاز می شود.

زن در ایران، پیش از این گویی که ایرانی نبود	پیش‌شاهش جز تیره‌روزی و پریشانی نبود
زندگی و مرگش اندر کنج عزلت می‌گذشت	زن چه بود آن روزها، گر زن که زندانی نبود
کس چو زن، اندر سیاهی قرنها منزل نکرد	کس چو زن، در معبد سالوس قربانی نبود
در عدالتخانه‌ی انصاف، زن شاهد نداشت	در دبستان فضیلت، زن دبستانی نبود
دادخواهیهای زن می‌ماند عمری بی‌جواب	آشکارا بود این بی‌داد، پنهانی نبود
بس کسان را جامه و چوب شبانی بود، لیک	در نهاد جمله گرگی بود، چوپانی نبود
از برای زن به میدان فراخ زندگی	سرنوشت و قسمتی، جز تنگ میدانی نبود
نور دانش را ز چشم زن نهان می‌داشتند	این ندانستن ز پستی و گرانجانی نبود
زن کجا بافنده می‌شد بی‌نخ و دوک هنر	خرمن و حاصل نبود آنجا که دهقانی نبود
میوه‌های دگه‌ی دانش فراوان بود، لیک	بهر زن هرگز نصیبی زین فراوانی نبود
در قفس می‌آرمید و در قفس می‌داد جان	در گلستان، نام از این مرغ گلستانی نبود
بهر زن، تقلید تیه فتنه و چاه بلاست	زیرک آن زن کاو رهش این راه ظلمانی نبود
آب و رنگ از علم می‌بایست شرط برتری	باز مرد یاره و لعل بدخشانان نبود
جلوه‌ی صدپرنیان، چون یک قبا‌ی ساده نیست	عزت از شایستگی بود، از هوسرانی نبود
ارزش پوشنده، کفش و جامه را ارزنده کرد	قدر و پستی، با گرانی و به ارزانی نبود

سادگی و پاکی و پرهیز، یک یک گوهرند
از زر و زیور چه سود آنجا که نادان است زن
عیب‌ها را جامه‌ی پرهیز پوشانده‌ست و بس
زن سبکساری نبیند تا گرانسنگ است و پاک
زن چو گنجوراست و عفت، گنج و حرص و آز، دزد
اهرمن بر سفره‌ی تقوی نمی‌شد میهمان
پا به راه راست باید داشت، کاندرا راه کج
چشم و دل را پرده می‌بایست، اما از عفاف
خسروا، دست توانای تو، آسان کرد کار
شهنمی‌شد گردد این گمگشته کشتی‌ناخدای
باید این انوار را پروین به چشم عقل دید

گوهر تابنده، تنها گوهر کانی نبود
زیور و زر، پرده‌پوش عیب نادانی نبود
جامه‌ی عجب و هوا، بهتر ز عریانی نبود
پاک را آسیبی از آلوده دامانی نبود
وای اگر آگه از آیین نگهبانی نبود
زان که می‌دانست کان جا، جای مهمانی نبود
توشه‌ای و رهنمودی، جز پیشماتی نبود
چادر پوشیده، بنیاد مسلمانی نبود
ورنه در این کار سخت، امید آسانی نبود
ساحلی پیدا از این دریای طوفانی نبود
مهر رخشان را نشاید گفت نورانی نبود

« پروین اعتصامی »

به امید این که زن ایرانی با برداشتن حجاب خود در خیابان‌ها و تظاهرات در روز ۱۷ دیماه همین سال (۲۵۴۸ = ۲۰۱۰) بزرگترین اعتراض بانوان در جهان را رقم بزنند...